

10.1.75

מעלה אדומים — השיקול האמיתי

מאת דני רובינשטיין

ב־24 בנובמבר החליטה הממשלה על הקמת אזור תעשייה במערב אדומים כ־15 ק"מ מזרחית לירושלים עם שכונת מגורים ל־ישראלים שיעבדו במקום. שני שרי מפ"ם נמנעו מהצבעה. ידוע היה, שעוד מספר שנים אינם מתו להבים מהרעיון אך הללו בחרו לשתוק. אמרו בשמם, כי התכנית ממילא לא תבצע שהרי לאיש אין פרוטה להשקיע בה. ובכלל כל ההחלטה נועדה ל"הפחיד" את הערבים, לשכך את המתים של גח"ל ו"גוש אמונים", להקל על ישיבת המפ"ל בממשלה וכד', בקיצור זוהי החלטה תכסיתית ש־אין אחריה כל כוונה רצינית.

בוקר אחד התברר, שקיימת "מזימה" כביכול לבצע את החלטה הממשלה. מנהל מקרקעי ישראלי באמצעות הקרן הקיימת וכי נראה בתמיכה של כמה שרים וביניהם יו"ר ועדת השרים לענייני התעשייה, ישראל גלילי, החליט שיש לגייס משאבים ככל האפשר ולבצע את החלטת הממשלה. מתנגדי התעשייה והשכונה במעלה אדומים ובראשם אנשי מפ"ם נדהמו. תכנית שנדמה להם, כי איננה אלא תשלום מס שפתיים וגילוי של טכסטנות פורזיטית וכי היא עתידה להקבר בסכר ביוקרטי — הגה לפתע. מעי רימים עליהם ומנסים לבצע.

לכמה מראשי מפלגת העבודה בממשלה ובכנסת אין די עוז לקום ולומר מפורשות: אנחנו מתנגדים לכל תכנית מעלה אדומים. תחת זאת מגייסים את שכי רונן ומרירותן של חלק מעיירות הפיתוח ואומרים: הנה, זה על חשבונם... במקום לפתח את מערב לית, שלומי, ירוחם ובית שאן, מפתחים את מעלה אדומים. זהו נימוק, שקשה להתרשם ממנו אפילו בפוליטיקה הישראלית. מדוע פיתוח מעלה אדומים בא על חשבון פיתוח הגליל? באיזה מידה של הצדקה אפשר לטעון, שההשקעה במעלה אדומים יבואו על חשבון ההשקעות בוואדון. במקום שעם ישראל יפתח את וואדון, כפי שהוא עשה זאת בהצלחה בשנה האחרונה. ישקיעו כספים אלה במעלה אדומים. נימוקים אלה אינם תופסים משום שממשלת ישראל מחליטה מהם הצרכים החיוניים של המדינה ויש להחליט על כפי כמעט כל דבר הוא על חשבון דבר אחר; בטחון וצרכים

סוציאליים, חינוך ומשכנות עוני, תתישבות ואשפוז, הכל מכיס אחד שנותן לזה יותר ולזה פחות, הכל לפי הצרכים והיכולת. לגבי מעלה אדומים צריך לשאול — האם צריך תכנית זאת או לא. ומי שהושב, שלא צריך שיקום ויגד ולא יעשה שימוש מסולף במסכת נותם של אלה ואחרים.

נראה שסיפור מעלה אדומים עומד להתפתח בדומה לסיפוריה של קריית ארבע השכונות היחידות בחברון, רצו בה ולא רצו. תחילה לא ידעו איך להיפטר מטרדנות ומעקשנותם של המתנחלים. אחר־כך החליטו "לפייס" אותם במקצת ולבסוף קיבלו את ההחלטה, כאשר כמה שרים בולטים כממשלות הקודמות מגלים התנגדות חסנית ונרתמים לנושא כמי שכפאם שד. ספק רב אם גם בעתיד — תהיה השכונה היחידית של חברון ישוב עברי במתכונת הידועה. אותה יצרה ההישבות בארץ. בקריית ארבע יש לא פחות ערבים מיהודים, וזהו שכונה של בעלי בתים ומי נהלים יהודים ופועלים ערבים, והר דברים ידועים, אמנם, גם כפתח תקווה עובדים אלפי פועלים ערבים אך ברור, ששם אין סכנה, שפתח תקווה תאבד את צביונה היהודי. לעומת זאת צביונה היהודי די של קרית ארבע, כפי שהינו כיום מעורר מחשבות עגומות. מה יהיה במעלה אדומים? מי יעבוד

שם בבניין, באזור התעשייה המי תוכנן? כבר היום נוטשים אלפים רבים של כפריים מהר־חברון ומי שולי המדבר את בתיהם ומסתווים בפנים בפדרי ירושלים, כשהם מבקשים פרנסה. במקום חינוך יהודי מזרחי לירושלים, אותו מבקשת הממשלה, אפשר להניח שמה שיקרה יהיה בדיוק ההפך. אנרי אבידיס ועוריה, המתמלאים כבר היום יחד עם שכונותיה הירושליות של ירושלים, יקבלו תוספת גדולה של תושבים ערבים, כל אותם פועלי מעלה אדומים. אל כמה עשרות היהודים שיגדלו את אזור התעשייה במעלה אדומים ויתגוררו בשכונה הנאה ש־תקום שם, יתווספו אלפים רבים של פועלים ערבים שיבואו לירושלים. מי שרוצה לראות את התנאים בהם מסתופפים פועלים אלה יכול לבקר בכפר השילוח, באביטור וברובע המוסלמי של העיר העתיקה.

השאלה היא אם תכנית מעלה אדומים טובה לירושלים הישראלית: אם היא תואמת תכנית מדיניות וחברתיות של חיי יהודים וערבים בארץ־ישראל. על כך אפשר וצריך להתווכח ולא להסית תוך מאחרי החלטה מעורפלות ובודאי שלא לאחז את העיניים בנרות צרכיהם המוצדקים של מעלות ובית שאן ולהציג את ברי צו החלטת הממשלה כקנוניה מחתרנית.

חברי פרלמנט בריטיים נלהבים מאישיות ערפאת

ביירוט, (יופ"ע). — ששה חברי פרלמנט בריטיים ממפי לנת הלייבור, אשר סיימו ביקור של 10 ימים בלבנון כאורחי ה"ארגון לשחרור פלשתיין", אמרו אתמול במסיבת עיתונאים בבירות, כי ממשלת בריטניה חייבת לקחת בחשבון במידה גור ברת את תחושת הלאומיות והממלכתיות של הפלשתינאים. ראש המשלחת דיוויד ווטקינס אמר לכתבים כי חברי המשלחת נפגשו בדמשק עם יאסר ערפאת והתרשמו, כי הוא מן האישים הבולטים של תקופתנו, "אישיות עולמית", כדבריו. ווטקינס אמר עוד, כי בשיתחו עם ערפאת הביעו באוזניו את הדעה, כי פעולות צבאיות נגד ישראל הן ענין שבמציאות, אולם ידיו רימונו לעבר אוטובוס מלא תיירים אמריקאים, מסיג אחורה את הענין הפלשתינאי. לדבריו, ערפאת לא חיווה את דעתו על נושא זה.

חברי שרישו של המשלחת אנדריו פולדס אמר, כי במחנות הפליטים הפלשתינאים עררה את התפעלותו הרוח הקרבית של המהבילים, ואילו הייתי ישראלי הייתי מהרהר, אם לא מיטב לפרס מרצו את המדינה העוינת ולהסכים להקמת מדינה חילונית, מאשר לצפות, עד אשר, אחרים יפרקו אותה.